

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25 anys

Literatura

Sèrie 1

Fase específica

Qualificació		TR
Exercicis	1	
	2	
Suma de notes parcials		
Qualificació final		

Universitat de Lleida

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

Qualificació

Etiqueta del corrector/a

Etiqueta de l'alumne/a

Opció d'accés:

- A. Arts i humanitats
- B. Ciències
- C. Ciències de la salut
- D. Ciències socials i jurídiques
- E. Enginyeria i arquitectura

Trieu UNA de les dues opcions (A o B). Cada exercici s'ha de respondre en la llengua corresponent a la literatura objecte d'examen.

Escoja UNA de las dos opciones (A o B). Cada ejercicio deberá responderse en la lengua correspondiente a la literatura objeto de examen.

OPCIÓ A

1. Desenvolpeu UN dels dos temes següents (*a* o *b*):

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

- a)* A *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda, es plasma el domini de l'home envers la dona. Expliqueu aquest domini focalitzant-lo en les relacions entre en Quimet i la Natàlia.
- b)* A *El Cafè de la Marina*, de Josep Maria de Sagarra, s'exposen els conflictes entre en Libori i la Caterina. Expliqueu les causes de les tensions que hi ha entre els dos personatges i com s'acaben resolent.

2. Desarrolle UNO de los dos comentarios de texto propuestos a continuación (a o b):

[5 puntos: 3 puntos por el contenido y 2 puntos por la capacidad de argumentación y análisis, la ordenación de las ideas y la coherencia del discurso]

a) Comente el siguiente poema, incluido en *Campos de Castilla*, de Antonio Machado, teniendo en cuenta los siguientes aspectos (no tienen que tratarse, necesariamente, por separado ni en el mismo orden, pero sí deben ejemplificarse):

- el significado del poema;
- la contextualización del poema en el libro;
- el análisis formal y los recursos estilísticos.

A don Francisco Giner de los Ríos

Como se fue el maestro,
la luz de esta mañana
me dijo: Van tres días
que mi hermano Francisco no trabaja.
¿Murió?... Sólo sabemos
que se nos fue por una senda clara,
diciéndonos: Hacedme
un duelo de labores y esperanzas.
Sed buenos y no más, sed lo que he sido
entre vosotros: alma.
Vivid, la vida sigue,
los muertos mueren y las sombras pasan;
lleva quien deja y vive el que ha vivido.
¡Yunques, sonad; enmudeced, campanas!

Y hacia otra luz más pura
partió el hermano de la luz del alba,
del sol de los talleres,
el viejo alegre de la vida santa.
...Oh, sí, llevad, amigos,
su cuerpo a la montaña,
a los azules montes
del ancho Guadarrama.
Allí hay barrancos hondos
de pinos verdes donde el viento canta.
Su corazón repose
bajo una encina casta,
en tierra de tomillos, donde juegan
mariposas doradas...
Allí el maestro un día
soñaba un nuevo florecer de España.

b) Comente el siguiente pasaje de *La colmena*, de Camilo José Cela, teniendo en cuenta los siguientes aspectos (no tienen que tratarse, necesariamente, por separado ni en el mismo orden, pero sí deben ejemplificarse):

- el significado del fragmento en el contexto de la novela;
- el valor simbólico del pasaje;
- los rasgos formales y estilísticos más destacados.

Desde el camino del Este se ven unas casuchas miserables, hechas de latas viejas y de pedazos de tablas. Unos niños juegan tirando piedras contra los charcos que la lluvia dejó. Por el verano, cuando todavía no se secó del todo el Abroñigal, pescan ranas a palos y se mojan los pies

en las aguas sucias y malolientes del regato. Unas mujeres buscan en los montones de basura. Algún hombre ya viejo, quizás impedido, se sienta a la puerta de una choza, sobre un cubo boca abajo y extiende al tibio sol de la mañana un periódico lleno de colillas.

—No se dan cuenta, no se dan cuenta...

Martín, que iba buscando una rima de «laurel», para un soneto a su madre que ya tenía empezado, piensa en eso ya tan dicho de que el problema no es de producción, sino de distribución.

—Verdaderamente, éstos están peor que yo. ¡Qué barbaridad! ¡Las cosas que pasan!

OPCIÓN B

1. Desarrolle UNO de los dos temas siguientes (*a* o *b*):

[5 puntos: 3 puntos por el contenido y 2 puntos por la capacidad de argumentación y análisis, la ordenación de las ideas y la coherencia del discurso]

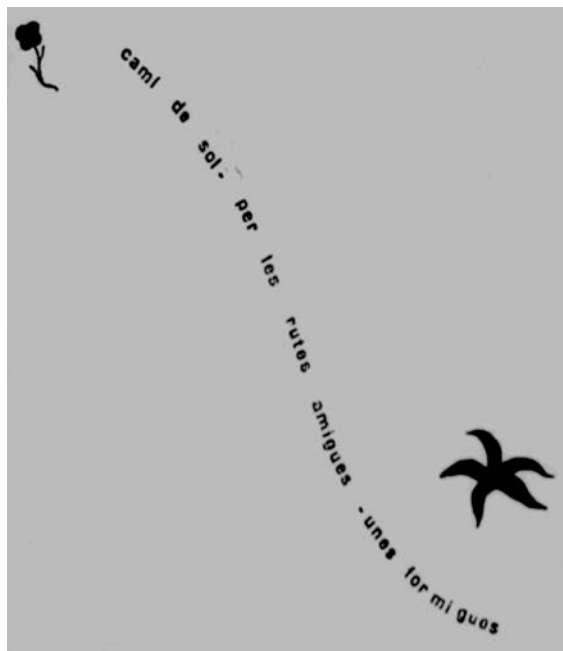
- a)** *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca, tiene un final trágico, con la muerte de Adela, la hija menor de Bernarda. Explique las causas de dicho final y comente el antagonismo entre madre e hija.
- b)** En *Retahílas*, de Carmen Martín Gaité, la acción se desarrolla en la antigua casa familiar de Eulalia y Germán. Explique por qué razón Juana siente celos de ambos cuando va a comunicarles la muerte de la abuela de Eulalia.

2. Desenvolpeu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (a o b):

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

a) Comenteu el poema següent, extret de *L'irradiador del port i les gavines*, de Joan Salvat-Papasseit, i poseu-lo en relació amb altres poemes del llibre. Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre, però sí que s'han d'exemplificar):

- la naturalesa avantguardista del poema;
- l'anàlisi formal i estilística.

b) Comenteu el fragment següent del conte «L'arbre domèstic», de *Cròniques de la veritat oculta*, de Pere Calders. Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre, però sí que s'han d'exemplificar):

- el significat del fragment en el context del conte (se'n pot fer una paràfrasi, sempre que no se n'exclouï el comentari interpretatiu);
- les característiques principals de la veu narrativa.

Em va rebre el capità, amb uns grans bigotis, com sempre, i duent un vestit l'elegància del qual no podria explicar, perquè el tapaven els galons. Vaig dir:

—Us vinc a fer saber que en el menjador de casa meva ha nascut un arbre de debò, al marge de la meva voluntat.

L'home, vós direu, es va sorprendre. Em va mirar una bona estona i després digué:

—No pot ésser.

—Sí, és clar. Aquestes coses no se sap mai com van. Però l'arbre és allí, prenent llum i fent-me nosa.

Aquestes paraules meves van irritar el capità. Va donar un cop damunt la taula amb la mà plana, va alçar-se i m'agafà una solapa. (Allò que fa tanta ràbia.)

—No pot ésser, dic —repetí—. Si fos possible això, seria possible qualsevol cosa. Enteneu? S'hauria de repassar tot el que han dit els nostres savis i perdríem més temps del que sembla a primer cop d'ull. Estaríem ben arreglats si en els menjadors de ciutadans qualssevol passessin coses tan extraordinàries! Els revolucionaris alçarien el cap, tornarien a discutir-nos la divinitat del rei, i qui sap si alguna potència, encuriosida, ens declararia la guerra. ¿Ho compreneu?

—Sí. Però, a despit de tot, he tocat l'arbre amb les meves mans.

—Apa, apa, oblideu-ho. Compartiu amb mi, només, aquest secret, i l'Estat pagarà bé el vostre silenci.

TR	Observacions:
Qualificació:	Etiqueta del revisor/a

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans